

[Brusvang]

kort meddele på CDs folketingsgruppes vegne, at CD-støtter det af ministeren for kulturelle anliggender fremsatte forslag.

Vi har jo ikke den bekymring i vor folketingsgruppe, man har i visse andre grupper med hensyn til reklamefinansiering. Det betyder naturligvis, at vi på en række punkter kunne have ønsket os et andet indhold af dette lovforslag. Men det er jo et kompromis, og det afgørende for os er, at man nu kommer i gang med et TV 2. Derfor siger vi selvfølgelig tak for det arbejde, der er gjort, og håber, at der er det fornødne flertal herfor.

Lenger (VS):

Den model, ministeren foreslår i sit lovforslag, er ikke prøvet særlig mange steder tidligere. Den er vist kun prøvet før i Island, og forslaget ligner til gengæld også det, der dér er prøvet, til forveksling. Dér holdt modellen i to kvartaler. Vi vil godt være large og give den tre kvartaler i Danmark. Så bryder det sammen, og så vil der være to muligheder at vælge imellem: enten må ministeren komme med en pose penge, eller også må man give annoncørerne mere indflydelse. Man kan i princippet godt fastholde, at reklamer f.eks. ikke må bryde ind i de enkelte programmer, men hvilken forskel er der egentlig på det og så at sende f.eks. et TV-Aktuelt i to adskilte dele, oven i købet annonceret i programmet som TV-Aktuelt, del 1 og del 2?

Vi får mere TV, men vi får også dårligere kvalitet, for kvalitetskravet kan ikke prioriteres som det væsentligste krav, når TV 2 skal løbe rundt økonomisk. Allerede før denne første behandling hænger forslaget ikke sammen. Det skøn, som er lavet over indtægtsmulighederne ved 15 minutters TV-reklame pr. dag, viser med de nyeste seertal for Danmarks Radio ikke ministerens 375 mill. kr., men kun ca. 247 mill. kr.

Et TV 2 vil være tvunget til til stadighed at satse på det størst mulige seertal, hvilket er i modstrid med den erklærede filosofi i lovforslaget om alsidighed, kvalitet og mangfoldighed, en filosofi, som ministeren da heller ikke uddyber nærmere i bemærkningerne; det forstår vi godt.

Konkurrenceargumentet gælder muligvis, når man diskuterer spegepølser, men det gælder ikke, når vi diskuterer medier. Det viser f.eks. erfaringerne fra dagspressen, hvor vi

har været igennem en udvikling henimod få, i princippet konkurrerende dagblade, men hvor de tværtimod er blevet mere og mere ens. Forslaget vil føre til to kanaler, der hver især bliver mindre alsidige og mindre mangfoldige end den ene TV-kanal, vi har i dag.

Forligspartierne er allerede før denne første behandling uenige om, hvordan forslaget skal udmøntes. Ministeren vil have et TV 2 med mulighed for regionalisering, mens de radikale vil have et regionalt TV med et tilhørende TV 2, for nu at sige det lidt firkanteret. Det skal nok give anledning til nogle ganske underholdende oplevelser i fremtiden.

Helt bortset fra det er regional-TV-siden af dette projekt tungen ud ad vinduet. Der er med ganske enkelte undtagelser ikke noget, der binder de regioner sammen, man opererer med. Interesserer folk i Nyborg sig mere for, hvad der foregår i Middelfart, end for, hvad der foregår i Skagen? Vel gør de ej.

Med få regioner sætter man sig mellem to stole, og hvis de decentrale programmer virkelig skal have interesse, skal de meget, meget længere ud. Så er det lokal-TV, vi skal diskutere, ikke denne bastard af et regionalt TV. Den vil placere sig midt imellem folks interesse for, hvad der foregår på landsplan, og for, hvad der foregår på lokalplan, helt tilsvarende den manglende interesse for amtskommunerne, vi har set. Og så skal de regionale enheder efter dette forslag endda være endnu større end amtskommunerne.

Som ministeren selv skriver i bemærkningerne, har et flertal i folketinget tidligere afvist den egentlige koncessionsmodel. Alligevel bygger forslaget på en entreprisemodel, der til forveksling ligner en koncessionsmodel, som de radikale i øvrigt for et par år siden var med til at afvise, og en koncessionsmodel, som giver mulighed for udbud af så store lunser, at der i realiteten er tale om en form for entreprisemodel. Det synes jeg at vi har krav på en forklaring på.

VS afviser forslaget. Vi vil ikke være med til det. Vi var i virkeligheden helst fri for et TV 2. Det, der er brug for, er et bedre TV 1. Ressourcerne burde i stedet sættes ind på opbygningen af videoværksteder på lokalt plan, også gerne med en senere udvekslingsmulighed for lokalt producerede programmer. Det vil i og med, at alle har adgang til værkstederne, være den sikreste garanti for alsidighed og mangfoldighed, hvilket jo også